

O LASACH „WYPOCZYNKOWYCH”

„Drzwi do lasu” to tytuł artykułu Zofii J a d c z u k, opublikowanego 3 listopada ub. r. przez „Gazetę Białostocką”.

Stwierdziwszy na wstępie, że aktualny od niedawna problem turystycznego zago-

spodarowania lasów, poparty odpowiednią ustawą, rozwiązały dotychczas jedynie Śląsk i Warszawa — autorka charakteryzuje lasy swego rejonu:

„Wystarczy zwiedzić lasy w pobliżu Białegostoku, Łomży czy Elku, aby się przekonać, iż zmieniły się one w istne śmietniki. Wydzielenie części obszaru leśnego do wypoczynku i zakaz wstępu w pozostałe rejony mogłoby tę sytuację zmienić radykalnie”.

I dalej:

„Turystyka na Białostocczyźnie staje się popularniejsza. Musimy być przygotowani na przyjmowanie z każdym rokiem większej liczby gości. W sytuacji kiedy przemysł negatywnie oddziałuje na przyrodę (mamy ok. 800 tys. ha lasów „dotkniętych” przez przemysł, a w roku 1980 ma ich być 1 mln 300 tys. ha), północno-wschodni kraniec Polski w dużym stopniu będzie spełniał rolę „płuc” dla całego kraju”.

Przeanalizowawszy następnie możliwość Białostocczyzny w zakresie parków wypoczynkowych i biwaków różnych kategorii i o różnym standardzie, Z. J a d c z u k apeluje:

„Najwyższy czas zastanowić się nad tym, jakiego typu biwaki mamy urządzać i kto ma to robić? OZLP jest zobowiązany do wyposażenia lasów w podstawowe urządzenia. Biwaki o wyższym standardzie organizuje WKKFiT. Białostoccy leśnicy chętnie przyjęliby rolę głównego koordynatora w zakresie turystycznego zagospodarowania lasów, podobnie jak Warszawskie Zjednoczenie Lasów. Wydaje się to słuszne i uzasadnione (...)”

Scharakteryzowawszy założenia ok. 200 istniejących biwaków — w Puszczech: Augustowskiej, Białowieskiej i Knyszyńskiej — oraz ok. 300 miejsc postojowych, autorka przytacza, za prof. T. Molendą z IBL, opis lasów podmiejskich z okolic Zurychu. Lasów z absolutnym zakazem wjazdu pojazdów mechanicznych, ciekawie i z rozmachem zagospodarowanych, z częścią sportową, systemem dróg do wędrówek pieszych itp.

„Lasy wypoczynkowe — kończy swe wywody autorka — niezależnie od standardu urządzeń, obok swojej podstawowej funkcji, mają ogromny walor wychowawczy. Możliwość kierowania ruchem turystycznym uchroni pozostałe obszary leśne przed zniszczeniem. Obywatelom miejskim wdrożone zostaną podstawowe zasady poszanowania przyrody. Obiekty takie spełniają funkcje przysłowiowych drzwi do lasu (...)”